

v jich obvodu správním zdržují, pasy pocestní do cizích zemí, když o nepodě-
zřelosti osob takových žádné pochybnosti není, a však mají ihned správci zem-
skému, pod něhož osoby dotčené přísluší, o tom dáti věděti.

§. 6. C. k. mise mají moc, občanům rakouským v cizozemsku se zdržujícím
pasy na zpáteční cestu do Rakouska i na další cestu do cizozemska vidovati, je
prodlužovati, aneb i nové pasy jim udělovati.

Visum neb nový pas na jinou cestu aneb do jiných zemí, nežli v listu ce-
stovním, který si pocestný z domova přinesl, pojmenováno, dáti se může jen
tehda, když proti pocestnému není žádného podezření. — O tom, jakož vůbec o
každém prodloužení neb vydání nového pasu, budiž správci zemskému, pod něhož
majitel pasu náleží, věděti dáno.

Pokud c. k. úřadové konsulští moc mají policii v příčině pasů vykonávati,
vyměřeno jest v instrukcích zvláštních jim o tom vydaných.

§. 7. Pakli by zákonové té cizí země, do které se občan zdejší odebrati chce,
toho žádali, aby pas pocestní k tomu konci vidován byl od vyslanství při dvoře
císařském akreditovaném, tedy občan zdejší nechťeje, aby mu na cestě do řečené
země překážky bylo činěno, povinen bude, visum takové sobě opatřiti.

Částka třetí.

Předpisové o cestách cizozemců do zemí zdejších.

§. 8. Každý cizozemec, kterýž se do císařství Rakouského na cestu vydává,
má míti řádný pas pocestní.

Vyjmuti z toho jsou toliko panující knížata a údové takových panujících domů,
kterýmž přísluší čest královská, též i manželky a děti jejich, nechať s nimi jedou
nebo o sobě cestu konají, kteréž vyjmutí se vztahuje na ně samy, na jich ko-
monstvo a služebnictvo.

Také se ustanovením tímto ničeho nemění v předpisech zvláštních, za pří-
činou legitimace k dennímu přecházení přes hranice vydaných, ani v úmluvách,
učiněných s cizími vládami s strany tak řečených lístků pasovních.

§. 9. Pasy pocestní od úřadů cizozemských vyhotovené za řádné pokládány
budte jen tehda, když jsou na cestu do c. k. zemí rakouských vydány od usta-
novených k tomu úřadů té země, ke kteréž cizozemec dle svého postavení občan-
ského náleží, a když jsou tak vzdělány, jak nařízeno v §. 19.

§. 10. Nenili s cizí vládou výjimkou něco jiného umluveno, tedy potřebí,
aby na pasu pocestním od úřadu cizozemského vydaném bylo visum některé c. k.
mise rakouské aneb některého c. k. konsulství k tomu zmocněného.